

Aniversaris

La setmana passada va fer dos anys de la mort de Guillem Agulló, assassinat per un grup que no tolerava les seues idees antifeixistes i nacionalistes. Diversos actes s'encarregaren de recordar aquesta data amb un missatge senzill: que no torne a repetir-se, mai més. És el mateix esperit que amera els actes que el Bloc Jaume I ha preparat per al 6 de maig. Que no tornen mai els fantasmes que encara posen en perill l'ús de la nostra llengua i la unitat del nostre territori.

El proper 6 de maig, València serà l'escenari d'una celebració insòlita a la ciutat: una gran manifestació, precedida de tot un seguit d'actes commemoratius amb un lema ben clar i concret: "Guanyem el futur". Al matí, sota la consigna, "Perquè no torne el passat", els supervivents dels camps de concentració europeus s'hauran encarregat de recordar-nos un fantasma en teoria mort i en la pràctica sempre amenaçant: el de la violència feixista i terrible, capaç de matar pels colors o les idees. La data coincideix amb la celebració del cinquanta aniversari de l'armistici que va posar fi a la Segona Guerra Mundial. Aquell dia, un document soterrava, sobre els papers, els moments més tristos de la història recent del continent.

Però els documents no tenen el poder absolut de canviar les consciències, i les llavors del feixisme van demostrar ser més fortes del que semblaven. Els exemples, malauradament, es van tornant quotidians al nostre continent i el nostre país no ha pogut restar al marge: agressions a immigrants, actituds intolerants contra els marginats, violència ideològica fins arribar, en ocasions, a la mort. La setmana passada es va celebrar el segon aniversari de l'assassinat del jove Guillem Agulló, mort a mans d'una banda que no va tolerar el seu contundent compromís amb el país i la llibertat. Els pares de Guillem seran presents a les commemoracions del 6 de maig. No volen fer del seu fill un màrtir, però no poden permetre l'oblit en un cas que sotragueja els fonaments de la democràcia, que castiga les actituds panxacontentes dels que pensen que els documents (les lleis, els tractats...) que proclamen la democràcia i la igualtat són suficients per canviar la societat.

La realitat demostra el contrari. I evidencia també que l'agressió i l'atac totalitaris tenen moltes cares, algunes d'elles ben amagades. Sota actituds pretesament democràtiques, el nostre país viu moments de tensió on els drets col·lectius més evidents són contínuament posats en qüestió: el dret a utilitzar la nostra llengua, a tenir el nostre patrimoni històric, a mantenir la nostra unitat territorial, a ser, en definitiva, diferents...

Per això el 6 de maig ja s'ha convertit, setmanes abans de la seua celebració, en una data clau per als valencians. En el fons es tracta d'apostar pel futur, com diu el lema, després de recordar amb força els perills que el passat ens ha deixat, però, sobretot, es tracta de demostrar que el futur, un futur de

tolerància, de dignitat i respecte mutu, no es guanya únicament als documents, als papers oficials més o menys celebrats, sinó amb la tasca quotidiana i amb la voluntat ferma i decidida del poble.

El 6 de maig, València dirà no als que no toleren la diferència i deixarà ben clar que hi ha un poble disposat a mantenir-se com a tal i a lluitar pels seus drets i la seua identitat.